

6 И погледнахъ, и єто посрѣдѣ престолатъ и четыри тѣ животни, и посрѣдѣ старцы те, єдно ѿгне, коєто стоеше (тамъ) како заколєно, и ѿмаше седмь рогове, и седмь очи, които са седмь тѣ дхове Бжїи прѣтени те по сичка та землѣ.

7 И (то) доиде, и земѣ книга та ѿ десница та на оногѣва, който седеше на престолатъ.

8 И когѣто зе книга та, четыри тѣ животни, и двѣдесеть и четыри тѣ старцы паднаха предъ ѿгне то, и ѿмаха секой (ѿ нихъ) гласи, и чашы златны пжаны съ темѣнъ, които са молитвы те на свѣтїи те:

9 И запеаха пѣсьнъ нова, и говорєха: достоинъ си да зємєшь книга та, и да ѿворишь печѣте те и, защото си вѣлѣ заклѣнъ, и съ своя та кровь ѿсклѣпїлъ си насъ на Бгѣ ѿ всѣко колѣно и пѣзвкѣ и народѣ и плєме.

10 И направїлъ си насъ царєве и священницы на Бгѣ нашегѣ: и ще да се воцарїме на землѣ та.

11 И видєхъ, и чдхъ гласъ ѿ много ѿнгели околѣ престолатъ и животни те и старцы те: и число то ѿмѣ бєше (много пжти) десеть по десеть хїладъ, и хїладъ по хїлада хїладъ.

12 И говорєха съ гогѣмъ гласъ: достоино є ѿгне то заколєно то да прїїме сила и когѣтєство и прємѣдрость и крѣпость и честь и слава и благословєнїє.

13 И сичко то созданїє, коєто є на нево то, и на землѣ та, и подъ землѣ та, и на морє то, и сичко то цѣсто є въ нихъ, чдхъ че говорєха сички те, (да се воздаде) на оногѣва, който сѣди на престолатъ, и на ѿгне то благословєнїє, и честь, и слава, и держѣва во вѣки вѣкѣвъ.

14 И четыри тѣ животни говорєха: ѿмїнь: и двѣдесеть и четыри тѣ старцы паднаха и поклонїхасє на оногѣва, който живѣе во вѣки вѣкѣвъ.

ГЛАВА 3.

И видєхъ когѣто ѿвори ѿгне то єдинъ ѿ седмь тѣ печѣте, и чдхъ єдно ѿ четыри тѣ животни че говорєше како съ грѣмовъ гласъ: доиди и виждь.

2 И погледнахъ, и єто (єдинъ) конь вѣлѣ и ѿншї, който седеше на него держєше ажкѣ: и даде мѣ се вѣнєцъ, и ѿїде како повѣдїтель, да повѣди.

3 И когѣто ѿвори вторѣатъ печѣть чдхъ второ то